

יש מי שאומר שעל שבִּעָה
עמוּדים עומד העולם, ויש מי
שאומר על עמוד אחד עומד
העולם, איך הדברים מתישבים?
אמר לו, הכל הוא דבר אחד,
שהרי שבִּעָה הם, ובהם יש עמוד
אחד שנקרא צדיק, ועומדים
עליו, והעולם מתקיים על זה.
וכשהעולם מתקיים עליו, כאלו
שהתקיים על כל השבִּעָה, ועל פן
כתוב וצדיק יסוד עולם, והרי
בארנו את הדברים בכמה
מקומות.

ולמדנו, השפחה הזו עתידה
לשלט בארץ הקדושה שלמטה,
כמו שהיתה הגבירה שולטת
בראשונה, שכתוב צדק ילין בה,
ועליו שפחה כי תירש גברתה,
בכל. ועתיד הקדוש ברוך הוא
להשיב את הגבירה למקומה
בבראשונה, ואז של מי היא
השמחה? הוי אומר, שמחת
המלך ושמחת הגבירה. שמחת
המלך, משום שישב אותה
ויפרד מן השפחה כפי שאמרנו.
ושמחת הגבירה, פי תשוב
להזדווג עם המלך. זהו שכתוב
גילי מאד בת ציון וגו'.

בא ראה, כתוב והיתה זאת לכם
לחקת עולם. והיתה לכם היתה
צריך להיות! מה זה זאת? זה
שאמרנו, לחקת עולם. בכל מקום
ומקום חקת עולם נקראת, גזרת
המלך, שמכניס את כל הנהגותיו
במקום הזה ומסתיר אותם, כמו
שמסתיר הכל באוצר אחד. חקת
עולם ודאי. בזאת הזו רשם וחקק
את כל הגנזים שלו ואת כל
המטמונים שלו.

בחדש השביעי בעשור לחדש.
בעשור בדיוק, כמו שבארנו.
תענו את נפשתיכם, ודאי כך זה,
והרי נאמר נפשתיכם ודאי. שהרי
בנפש תלוי הדבר, ומשום כך

דמר, הא דתנינן, דכתיב (משלי י) וצדיק יסוד
עולם, מאן דאמר, דעל שבִּעָה קיימין קיימא
עלמא. ומאן דאמר, על חד קיימא עלמא,
היך מתיישבן מלי. אומר ליה, פלא מלה חד
הוא, דהא שבִּעָה אינון ובהו אית חד קיימא,
דאקרי צדיק, וקיימי עליה, ועלמא בהאי
אתקיימא. וכד אתקיימא עלמא עליה, פאלו
אתקיים על פלהו שבִּעָה. ועל דא כתיב, וצדיק
יסוד עולם. והא אוקימנא מלי בכמה אתר.

ותאנא, האי שפחה זמינא לשלטאה בארעא
קדישא דלתתא, כמה דהות

מטרוניתא שלטא בקדמיתא, דכתיב (ישעיה א)
צדק ילין בה, והשתא שפחה פי תירש גבירתה
בכלא. וזמין קדשא בריך הוא, לאתבא
למטרוניתא לאתרהא כקדמיתא, וכדין ממאן
הוא חדוותא, הוי אימא חדוותא דמלפא,
וחדוותא דמטרוניתא. חדוותא דמלפא, בגין
דיתוב לה ויתפרש משפחה, בדקא אמינא.
וחדוותא דמטרוניתא, בגין דתיתוב לאזדווגא
במלפא, הדא הוא דכתיב גילי מאד בת ציון
וגו'.

הא חזי, פתיב והיתה זאת לכם לחקת עולם.
והיתה לכם מיבעי ליה, מאי זאת. הא
דאמרן, לחקת עולם. בכל אתר ואתר חקת
עולם אתקרי, גזרה דמלפא, דעייל כל נמוסוי
באתר דא, ואסתים לון, פמאן דסתים פלא,
באסקופא חדא. חקת עולם ודאי. בהאי זאת
(דף ט"ט ע"ב) רשים וחקק פל גניזין דיליה, וכל
טמירין דיליה.

בחדש השביעי בעשור לחדש. (ויקרא ט"ז)
דייקא, כמה דאוקימנא. תענו את
נפשתיכם, ודאי הכי הוא, והא אתמר
נפשתיכם ודאי. דהא בנפשא תליא מלתא,